



## Teismo praktikos rinkinys

Byla C-403/16

**Soufiane El Hassani**  
**prieš**  
**Minister Spraw Zagranicznych**

(*Naczelny Sąd Administracyjny* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Reglamentas (EB) Nr. 810/2009 – 32 straipsnio 3 dalis – Bendrijos vizų kodeksas – Sprendimas atsisakyti išduoti vizą – Prašymą pateikusio asmens teisė apskusti tokį sprendimą – Valstybės narės pareiga užtikrinti teisę kreiptis į teismą“

Santrauka – 2017 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Vizų politika – Bendrijos vizų kodeksas – Reglamentas Nr. 810/2009 – Vienodų vizų išdavimo procedūros ir sąlygos – Atsisakymas išduoti vizą – Ieškinys dėl tokio sprendimo – Nacionalinių procedūros taisyklių taikymas – Procesinės autonomijos principas – Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų paisymas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 810/2009 32 straipsnio 3 dalis*)

2. *Sienų kontrolė, prieglobstis ir imigracija – Vizų politika – Bendrijos vizų kodeksas – Reglamentas Nr. 810/2009 – Vienodų vizų išdavimo procedūros ir sąlygos – Atsisakymas išduoti vizą – Valstybių narių pareiga numatyti procedūrą, užtikrinančią galimybę pareikšti ieškinį teisme dėl tokio sprendimo*

(*Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis; Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 810/2009 32 straipsnio 3 dalis*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 25–30 punktus)

2. 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą, iš dalies pakeisto 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 610/2013, 32 straipsnio 3 dalis, siejama su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad ji įpareigoja valstybės nares numatyti sprendimų atsisakyti išduoti vizą apskundimo procedūrą, kuri būtų reglamentuojama pagal kiekvienos valstybės narės teisinę sistemą, laikantis lygiavertiškumo ir veiksmingumo principų. Ši procedūra turi užtikrinti, kad tam tikroje procedūros stadijoje būtų galima kreiptis į teismą.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas yra vienintelė institucija, kompetentinga aiškinti nacionalinę teisę ir nustatyti, kiek pagrindinėje byloje nagrinėjama sprendimo persvarstymo sistema atitinka šiuos reikalavimus. Nacionalinis teismas turi atsižvelgti į tai, kad Vizų kodekso nuostatas, kaip numatyta jo 29 konstatuojamojoje dalyje, reikia aiškinti visiškai atsižvelgiant į Chartijoje pripažintas pagrindines teises ir principus.

Nors nacionalinės institucijos, nagrinėdamos vizų prašymus, naudojami didele vertinimo diskrecija, kiek tai susiję su Vizų kodekse numatytų atsisakymo išduoti vizą pagrindų taikymo sąlygomis ir faktinėmis aplinkybėmis, tokia vertinimo diskrecija neturi jokios įtakos faktui, kad jos tiesiogiai taiko Sąjungos teisės nuostatą. Remiantis tuo, darytina išvada, kad Chartija yra taikytina, kai valstybė narė priima sprendimą atsisakyti išduoti vizą pagal Vizų kodekso 32 straipsnio 1 dalį. Be to, Chartijos 47 straipsnio, kuris dar kartą patvirtina veiksmingos teisminės gynybos principą, pirmoje pastraipoje nustatyta, kad kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis (šiuo klausimu žr. 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Tall*, C-239/14, EU:C:2015:824, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje numatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo bylą išnagrinėtų nepriklausomas ir nešališkas teismas. Remiantis tuo, kaip savo išvados 119 punkte pažymėjo generalinis advokatas, darytina išvada, kad Chartijos 47 straipsnis įpareigoja valstybes nares užtikrinti, kad tam tikroje procedūros stadijoje būtų galimybė kreiptis į teismą dėl galutinio atsisakymo išduoti vizą.

(žr. 31, 32, 36–39, 41, 42 punktus ir rezoliucinę dalį)